

Miquel Abras torna per fer equilibris impossibles

MÀSSICA. Per tercera vegada, el màsic de la Bisbal d'Empordà, va visitar el Voilà ! per presentar el seu nou treball discogràfic en un nou format reduït, acompanyat de dos màsics. Un concert de cent minuts va satisfer totes les expectatives.

Quan faltaven pocs minuts per dos quarts d'onze, van aparèixer a l'escenari del Voilà els dos components del conjunt que va acompanyar el gironí: Toni Molina i Carlos Rumió. Acte seguit, s'hi afegia Miquel Abras per completar el trio. Per començar, Abras va cantar " Felicitat", un dels temes més positius del seu darrer treball discogràfic "Equilibris impossibles", del qual va anar desgranant pràcticament la majoria dels temes positius.

A la sala, de seguida es va intuir un so nítid i equilibrat dels diferents instruments i van quedar totalment al descobert les grans qualitats musicals dels intèrprets. El concert no només va estar dedicat al seu darrer treball, si no que també hi van tenir cabuda alguns temes més antics que el públic coneixia sobradament i cantava conjuntament amb Abras com " Amb tu sóc jo" o "L'últim adéu" que ell mateix va presentar com una de les cançons més dures que té en el seu repertori.

El cantant va haver de demostrar també que, a part de la seva gran veu, és un virtuós de la guitarra, ja que adopta el paper de solista en aquesta nova gira. Un dels millors moments de la nit va ser la interpretació del tema " Gira-sols mirant la lluna", en el qual va anar augmentant d'intensitat fins a arribar a altes quotes d'energia. Una força que Abras sempre despèn en els directes.

Abras, en concert

Es notava que els tres músics estaven força compenetrats i és que, tal i com va explicar Miquel Abras, tots tres són nascuts al mateix any i es coneixien des que anaven plegats a una escola de monges. Hi va haver també algunes dedicatòries especials als banquers i polítics just abans del tema "El club dels carronyaires".

Fins i tot per petició d'un dels assistents, el trio es va atrevir a provar la cançó "Temps de zel" que dona nom al seu tercer disc i que feia més de dos anys que no tocaven. Tot i que va costar d'iniciar, entre l'ajuda del públic i la memòria del cantant, la banda en va poder fer una interpretació ben lluïda que va tenir grans moments.

En tot el concert es va mostrar un canvi important d'estil en els nous temes així com diferents canvis en els ritmes d'algunes cançons anteriors. Se'n van poder escoltar de força variats com el reggae, un toc semblant a funky o, puntualment, jazz amb algun petit passatge instrumental al més pur estil de Sting, una de les influències confessades des de La Bisbal.

Abras estava totalment entregat al seu públic, quan va repartir entre alguns seguidors de les taules més properes a l'escenari alguns instruments de percussió per tal de tocar un dels seus temes més coneguts: "Crida" .

Oficialment, el concert acabava amb aquest tema, però ningú es va creure que allò fos el final. El trio no va ni marxar de l'escenari per tal de seguir fent un repàs d'algunes cançons més dels

diferents treballs d'Abras com "Dues realitats", "Què vols que et faci?" i "Contradiccions", després de la qual va tocar --a petició del públic-- "Entre mil vidres trencats", el tema que va donar nom al seu primer CD i que li va donar una gran volada en el seu moment.

El cantant s'acomiadava d'aquesta manera després de cent minuts de concert. Posteriorment, va poder parlar amb el seu públic, firmar discs i fer-se fotos amb els seguidors. No és fàcil fer "Equilibris impossibles" i arriscar-se amb nous estils. Però Miquel Abras ha sap defensar la seva proposta amb un directe bo i contundent en què no planteja cap mena de dubte.